

LAILA LIEDESKALNIŅA

Es izgāju cauri sienai,
palikdama tepat...
Es izgāju cauri dienai,
neizdzīvodama to...
Es izgāju cauri liesmai,
neapdedzinādamās...
Es izgāju cauri dziesmai,
nepabeigdama to...

Es atnācu atpakaļ,
Bet sevi neatradu...

Pārlauz sudraba karoti -
Redzēsi brīnumu!
Tur ārā izlidos putni,
Tie meklēs atspulgu.
Kāpēc nelauz to sudrabu?
Tas spēs atdot brīvību.
Ak, vai, piedod, - aizmirsu,
Es taču pati to neļāju!

Aukstumā labi saglabājas viss -
Arī tas, kas noticis.
Klusumā labi dzirdams viss -
Arī tas, kas pasacīts.
Brīnumā labi jūtams viss -
Arī tas, kas nenotiks.

Pirms miljons gadiem
mēs bijām veselums viens.
Nāca Dieva dusmas,
kas sadalīja mūs.

Tu pazudi. Es arī.
Viss bija savādi, bet labi.
Kaisīju zelta putekļus, zinot,
ka tie par tavām domām kļūs.

Tikko kaut kas iedūrās man acī.
Sāpīgi, bet patīkami atzīt -
tie paši zelta gabali,- tā mana otra puse -
tepat man līdzās. Tikai – ļoti klusa...

Šķiet, ka esmu nepiemērota -
gribu jūras oli vēlreiz noglāstīt.
Šķiet, tu neesi piemērots, jo
gribi jūrā kuģi aizsūtīt.
Šķiet, ka esmu nepiemērota -
gribu ziedus visur iestādīt.
Šķiet, tu neesi piemērots, jo
gribi tikai vienu ieraudzīt.
Šķiet, ka esmu nepiemērota -
gribu pasēdēt zem ozola.
Šķiet, tu neesi piemērots, jo
rokās tev ir tikai zaru slotā.
Šķiet...

BALTA GAISMA

Klausies!

Tavas rokas skan,
nesot savu salmu cepuri tuvāk man.
Tur iekšā deg jauna gaisma.

Klausies!

Tavas domas runā,
tās noslēpjas man aiz muguras.
Tur iekšā deg balta gaisma.

Klausies!

Tavi vārdi mani nemeklē,
tie pazūd. Pazemē. Nē, dziļāk, peklē.
Es gaidu tos, jo iekšā tur
deg balta gaisma.

Izejas punkts -
tavs vārds un mans skats.
Atveras acis,
lai tūlīt aizvērtos.
Dzīve ir tikai mirklis,
kas dod spēku nākotnei,
bet prom aiznes pagātni.

Klusumā atrodu savu vārdu paliekas.
Aiziet tālumā – tāds viņu uzdevums.
Pasaulē var atrast klusas nopūtas.
Pazust plašumā – tāds viņu noslēpums.
Dvēselē ir jāatrod Tavi sirdspuksti.
Manā sirdī būt- tas viņu sapņu lidojums.

Man patīk būt garenai tur,
kur vajag īsu.
Esmu tiesīga būt drusciņ tur,
kur vajag visu.
Atļauts man būt kodolam,
kur prasa mizu.

Es vienkārši jūtu,
ka daiļi vārdi man nepalīdzēs,
Es gribu būt dzīva,
lai varētu naidu nīdēt.
Es gribu iet peklē,
lai tumsā varētu spīdēt.
Es gribu būt te,
jo vienkārši gribu mīlēt.